

SKT. ANNÆ KIRKE MEDITATIONSFOLDER

7. SEPTEMBER – 20. SEPTEMBER 2025.

23. ALM. SØNDAG. 1L.: Visd 9,13-18b; 2L.: Filem 9b-10.12-17.; Ev.: Luk 14,25-33.

På den tid fulgtes store skarer med Jesus, og han vendte sig om og sagde til dem: »Hvis nogen kommer til mig og ikke hader sin far og mor, hustru og børn, brødre og søstre, ja, sit eget liv, kan han ikke være min discipel.

Den, der ikke bærer sit kors og går i mit spor, kan ikke være min discipel.

Hvis en af jer vil bygge et tårn, sætter han sig så ikke først ned og beregner udgifterne for at se, om han har råd til at gøre det færdigt? – for at man ikke skal se ham lægge en sokkel uden at kunne fuldføre det, så alle giver sig til at håne ham og siger: Den mand begyndte at bygge, men kunne ikke fuldføre det!

Eller hvilken konge vil drage i krig mod en anden konge uden først at have sat sig ned for at overveje, om han med ti tusind mand er stærk nok til at møde ham, der kommer imod ham med tyve tusind? Hvis ikke, sender han udsendinge for at forhøre sig om fredsforholdene, mens den anden endnu er langt borte.

Sådan kan ingen af jer være min discipel uden at give afkald på alt sit eget.»

En light udgave af Evangeliet, er det ikke præcis formålet med det, vi så ofte opfordrer vores Kirke til at producere, når vi vil have, at Kirken skal følge tidens ånd? Jesu Kristi kors, som var det frygtelige redskab til de grusomme henrettelser, bruges af nogle mennesker i dag som et smykke, der skal pynte lidt ekstra på deres moderigtige tøj. Religion, religiøsitet, fromhed og Gudsdyrkelse, er blevet en del af de forskellige tilbud, man finder i det moderne samfund. Spørgsmålet er, om det, vi søger i dag i det kristne samfund, svarer til vores egne behov, eller, om vi er parat til at rette os efter Guds vilje, fremfor alt andet.

Budskabet er helt klart, du kan ikke være Jesu discipel, hvis du ikke følger Ham og bærer dit kors, på samme måde, som Han gjorde det for din skyld. Kirkens fællesskab, hvis den skal være ægte, er forpligtet til at sætte Jesus og Hans glade budskab i fokus, udenom alle de billige løsninger indenfor pastorale aktiviteter. Der findes masser af kulturelle islæt, som menighederne, rundt omkring i verden, bruger til at tiltrække folk, fordi det ser godt ud, som om der er liv i foretagendet. Man er villig til at ofre en del af sine økonomiske ressourcer på det ydre, når det indre ikke helt fungerer, som det skal.

Jeg kan selvfølgelig godt lide den hyggelige del af vores kristne samfund, hvor vi kan komme hinanden ved, drikke en kop kaffe

sammen, sludre om alt muligt, eller opleve en koncert, et foredrag , og den slags tidsfordriv. Men kernen er altid korset, Jesu Kristi kors, som skal ligge i centrum for enhver menneskelig sjæl. Kirken er ikke en klub, som mange andre klubber, vi kender til, hvor man dyrker forskellige interesser, og naturligvis også hinandens fællesskab. At være medlem i Kirkens forsamling forudsætter en hel anderledes holdning til det daglige liv, hvor enhver af os forpligtes til en kærlighed, der ikke søger sit eget, men hvor en kristen person skal opgive tanken om at eje noget til sin egen fordel.

Jordens gods, og dens skatte, skal ikke overrumple de kristnes mentalitet, så ingen af os skal lade sig binde fast til det forgængelige, men i stedet bør vi løfte blikket mod Vorherre i Himlen, hvor Han venter på os med sin himmelske belønning. Vi tilhører ikke længere nogen eller noget iblandt samfundets magter og myndigheder.

Hvis du har lyst til at herske, bliv alles tjener og lad dig inspirere af Jesu budskab i Evangelierne. Det er nok det allerførste, vi har brug for at gøre, at lære den hellige Skrift at kende, ved at læse Bibelen dagligt. Hvem blandt os kan bekræfte, at han gør det regelmæssigt? Uden det levende Guds Ord i hjertet, har vi ingen chance til at være gode kristne.

Elsker jeg Jesu Kristi Kirke mere end mine forældre?

Elsker jeg Jesu Kristi Kirke mere end min kone og børn?

Elsker jeg Jesu Kristi Kirke mere end mine søskende?

Elsker jeg Jesu Kristi Kirke mere end mig selv?

Hvis jeg stadigvæk er i tvivl, og der findes noget eller nogen i denne verden, som jeg sætter højere end Gud og Hans Hellige Kirke, så er jeg muligvis en dårlig og uværdig kristen. Sandheden er hård, men derfor er den sandfærdig i sit budskab over menneskets identitet. Vi skal lade være med at snyde andre, og os selv, med de halve sandheder, der også kaldes hvide løgne. Gud kan heldigvis ikke snydes, og heller ikke narres af vores opfindsomhed med henblik på en kunstig fromhed. Så længe du ikke synes, at Kirkens, Kristi frelsende offer på korset, er værd at tage del i under søndagsgudstjenesten, så længe udelukker du dig selv fra discipelskaren. Derfor omvend dig, så snart du kan, og tro på Evangeliet.

SEPTEMBER

For vores forhold til hele skaberværket

Lad os bede for, at vi inspireret af den hellige Frans må opleve vores forbundethed med alle skabninger, som er elsket af Gud og værdige til kærlighed og respekt.

LITURGISK KALENDER

8. MANDAG. DEN SALIGE JOMFRU MARIAS FØDSEL

Mika 5,1-4a eller Rom 8,28-30; Matt 1,1-16.18-23 eller 1,18-23

Æ Jeg fryder mig over Herren!

9. TIRSDAG i 23. alm. uge. Kol 2,6-15.; Luk 6,12-19.

Æ Herren er god mod alle.

10. ONSDAG. Kol 3,1-11.; Luk 6,20-26.

Æ Herren er god mod alle.

11. TORSDAG. Kol 3,12-17.; Luk 6,27-38.

Æ Alt, hvad der ånder, skal lovprise Herren!

12. FREDAG. 1 Tim 1,1-2.12-14.; Luk 6,39-42.

Æ Herre, du er min tilmålte del.

13. LØRDAG. Skt. Johannes Chrysostomos, biskop og kirkelærer
1 Tim 1,15-17.; Luk 6,43-49.

Æ Lovet være Herrens navn fra nu af og til evig tid!

14. SØNDAG. SANKT ANNÆ DAG.

1L.: Ordsp. 31,10-31.; 2L.: Kol. 3,12-17.; Ev.: Matt. 13,44-52.
(DET HELLIGE KORS' OPHØJELSE (24. alm. søndag) 1.L.: 4 Mos 21,4-9.;
2.L.: Fil 2,6-11.; Ev.: Joh 3,13-17)

15. MANDAG i 24. alm. uge. Den salige Jomfru Marias Smerter.
Hebr 5,7-9.; Joh 19,25-27 eller Luk 2,33-35

Æ Frels mig, Herre, i din trofasthed!

16. TIRSDAG. Skt Cornelius, pave, og Skt Cyprian, biskop, martyrer.
1 Tim 3,1-13. Luk 7,11-17.

Æ Med oprigtigt hjerte vil jeg færdes i mit hus.

17. ONSDAG. 1 Tim 3,14-16.; Luk 7,31-35.

Æ Herrens gerninger er store.

18. TORSDAG. 1 Tim 4,12-16.; Luk 7,36-50.

Æ Herrens gerninger er store.

19. FREDAG. 1 Tim 6,2c-12.; Luk 8,1-3.

Æ Salige er de fattige i ånden, for Himmeriget er deres.

20. LØRDAG. Skt Andreas Kim Taegon, præst, og Skt Paulus Chong Hasang og lidelsesfæller, martyrer
1 Tim 6,13-16.; Luk 8,4-15.

Æ Træd frem for Herren under jubel!

Sankt Annæ Dag søndag den 14. september 2025 fejres ved en **højmesse** læst på tre sprog **kl. 10.30**, og andre messer er aflyst den dag.

Efter messen forsætter festen i den store menighedssal, hvor alle er velkomne.

Den salige Pier Giorgio Frassati blev født i Torino i 1901. Den unge italiener var langt fra perfekt; han havde problemer i skolen, røg pibe og cigarer. Han var atletisk, flot, med en lys fremtid, vellidt og beundret, passioneret omkring bjerge og vandreture.

I alt dette længtes han efter at følge Kristi stemme, som kaldte ham til kærlighedens og barmhjertighedens tjeneste. Han døde i en alder af 24 år i 1925. I 1981 blev hans velbevarede krop overført fra familiegraven til Torinos katedral. Den 20. maj 1990 saligkårede pave Johannes Paul II ham, og den 7. september 2025 (sammen med den salige Charles Acutis) vil pave Leo XIV helgenkåre ham.

I sin tale til Verdensungdomsdagen i Polen anbefalede pave Frans, at unge mennesker skulle efterligne Frassati i at udføre barmhjertighedsgjerninger. "Jeg vil gerne foreslå jer, hvordan vi på en konkret måde kan være et instrument for den samme Barmhjertighed over for vores næste," skriver pave Frans.

"Pier Giorgio var en ung mand, der forstod, hvad det vil sige at have et barmhjertigt hjerte, følsomt over for dem, der havde mest brug for det. Han tilbød dem meget mere end materielle gaver; han gav af sig selv, sin tid, sine ord, sin evne til at lytte. (...) Han tjente de fattige med stor diskretion og pralede aldrig med det. (...) Forestil jer, at han dagen før sin død, alvorligt syg, underviste i, hvordan man skulle hjælpe hans dårligt stillede venner."

[LIVE | Vatican: Canonization of Carlo Acutis and Pier Giorgio Frassati | Pope Leo XIV | 2025](#)